

STRESZCZENIE

Problematyka niniejszej rozprawy doktorskiej dotyczy doskonalenia metodyki marszrut rozwoju technologii poprzez inkorporację do metodyki siedmiu komponentów technologii oraz jej adaptację do branży poligraficznej.

Podjęcie niniejszej tematyki zostało podyktowane dwiema głównymi przesłankami: (1) brakiem przykładów metodycznego włączenia siedmiu komponentów technologii do metodyki marszrut rozwoju technologii oraz (2) słabą identyfikacją wpływu czynników otoczenia wewnętrznego i zewnętrznego przedsiębiorstw na rozwój branży poligraficznej w Polsce w perspektywie długookresowej.

W związku z powyższym dostrzeżono luki badawcze, mianowicie: (1) brak metodyki marszrut rozwoju technologii z uwzględnieniem siedmiu komponentów technologii, a także (2) brak określenia wpływu czynników otoczenia wewnętrznego i zewnętrznego przedsiębiorstw na rozwój branży poligraficznej w Polsce w perspektywie długookresowej. Próba ich wypełnienia znalazła wyraz w problemach badawczych postawionych do rozwiązania w dysertacji: (1) W jaki sposób doskonalić metodykę marszrut rozwoju technologii? (2) Które czynniki (społeczne, technologiczne, ekonomiczne, ekologiczne, polityczne, odnoszące się do wartości, prawne) w największym stopniu determinują przyszły rozwój technologii poligraficznych w Polsce? (3) Które z czynników otoczenia przedsiębiorstw z branży poligraficznej charakteryzują się największą niepewnością?

Odpowiedzią na powyższe pytania są podlegające confirmacji i weryfikacji w rozprawie hipotezy badawcze: (1) metodykę marszrut rozwoju technologii można doskonalić poprzez włączenie do niej siedmiu komponentów technologii; (2) czynniki technologiczne i wartości w największym stopniu determinują rozwój branży poligraficznej; (3) największą niepewnością w branży poligraficznej charakteryzują się czynniki polityczne.

Celem głównym pracy było zatem doskonalenie metodyki marszrut rozwoju technologii poprzez uwzględnienie siedmiu komponentów, takich jak: wyposażenie fizyczne, oprogramowanie, środki łączności i sieci, procedury, zasoby osobowe, baza danych, przestrzeń wirtualna, a także czynników otoczenia wewnętrznego i zewnętrznego przedsiębiorstw oraz adaptacja metodyki do branży poligraficznej. Realizacja celu głównego rozprawy wiązała się z osiągnięciem celów szczegółowych o charakterze poznawczym, metodycznym oraz aplikacyjnym, które objęły: (1) syntezę prac studialnych z zakresu metodyki marszrut rozwoju technologii; (2) analizę uwarunkowań rozwoju technologii poligraficznych w Polsce;

(3) opracowanie scenariuszy rozwoju technologii poligraficznych w Polsce; (4) sformułowanie założeń i metodyki marszrut rozwoju technologii uwzględniającej siedem komponentów technologii; (5) opracowanie marszrut rozwoju technologii poligraficznych w Polsce w trzech perspektywach czasowych: 2023–2025, 2026–2030 i po roku 2030.

W procesie badawczym wykorzystano następujące jakościowe i ilościowe metody badawcze: analizę i krytykę piśmiennictwa, desk research, analizę STEEPVL, wywiady pogłębione, panel ekspercki, burzę mózgów, badania ankietowe – CATI, analizę i konstrukcję logiczną, metodę scenariuszową, metody statystyczne oraz marszruty rozwoju technologii.

Przeprowadzone w rozprawie studia i badania pozwoliły na: (1) prezentację bieżącego stanu wiedzy na temat zarządzania technologiami, marszrut rozwoju technologii oraz metodyk tych marszrut; (2) określenie celów i założeń metodyki marszrut rozwoju technologii uwzględniającej siedem komponentów technologii; (3) opracowanie autorskiej koncepcji metodyki marszrut rozwoju technologii uwzględniającej siedem komponentów technologii; (4) identyfikację kluczowych czynników rozwoju technologii poligraficznych w Polsce; (5) operacjonalizację metodyki oraz (6) opracowanie marszrut rozwoju technologii poligraficznych w odniesieniu do trzech perspektyw czasowych.

Podsumowaniem wyników prezentowanych w dysertacji jest adaptacja zaproponowanej metodyki marszrut rozwoju technologii do branży poligraficznej.